

ARBETET MED TANKEFORMER

Grundläggande om arbetet med tankeformer

Hela den skapande evolutionsprocessen kan så sammanfattas: I mentalvärlden tar en idé form. I emotionalvärlden genomträngs denna form av begärsenergi. Under evolutionsprocessen växer formen. Genom att rätt styra formen i avsedd riktning uppnår monaden sitt syfte.

Allt liv är vibration, och vibrationens resultat är form, grov eller fin sådan, och finare allt eftersom uppstigandet fortsätter. Mot de allt finare formerna svarar allt snabbare vibrationer. I denna ökning av vibrationstalet ligger formförstörelsen och formbildningens hemlighet.^{4.12.1,2}

När en ny stråle inträder och en ny epok begynner, blir det alltid en tid av formförstörelse, som pågår tills de former som bildas anpassat sig till de nya vibrationerna. I denna anpassning är det de som odlat böjlighet och anpassning eller har detta i sitt triadhöljes departement, som går framåt med mindre störning än de stelare och mer kristalliserade.^{4.12.8}

Odlad mottaglighet för De Stora, sträva efter mental expansion och lär hela tiden nytt! Tänk så mycket som möjligt abstrakt och numeriskt och arbeta med emotionalhöljets formbarhet genom att älska alla. Med kärleken till allt levande kommer förmågan att vibrera universellt, och med denna emotionala formbarhet kommer mottagligheten för världslärares vibrationer.^{4.12.10}

Tack vare att lärjungarna utvecklats och lärt sig styra sitt mentalhölje och därmed gjort det mottagligt för högre slags intryck, blir de medvetna om de ideer lärarna skickar ut från kausalvärlden och kan därför samarbeta ändamålsenligt. Lärjungarna bildar i sin tur tankeformer av de ideer de tagit emot och använder dem i sina grupper för att hjälpa i världen. Lärjungens huvudsakliga arbete i mentalvärlden består i att träna sig i:

1) Att vara mottaglig för lärarens medvetande. 2) Att odla en rätt intuitiv förståelse av de ideer läraren sänder. 3) Att ge de från läraren erhållna ideerna en form, som är ändamålsenlig för dem han söker hjälpa. 4) Att genom ljud, ljus och vibration aktivera tankeformen, så att andra medvetanden kan få kontakt med den.

Det är så grupper samlas, organiseras, undervisas och höjes, och det är så planethierarkin kan nå världen.^{2.5.48-50}

Allteftersom lärjungen skrider framåt på vägen, blir de former, vari sanningen kan ges, allt enklare, medan den innebörd som skall fattas blir allt vidare och allt mer omfattande och därför (vid analys) allt mer invecklad. Slutligen måste symboler tillgripas och får lärjungen fatta den kosmiska planen genom geometriska former, som framläggs för hans inre öga.^{4.11.3}

Denna sammanfattning om processen och formerna gäller för lärjungen, när han av erfarenhet lär sig att centra sina krafter i mentalhöljet och därifrån genomföra sin avsikt med att bilda och bygga de tankeformer som skall påverka människornas medvetande och som motsvarar de kausalideer som behövs för det rätta genomförandet av den närmaste del av planen som fordras för hans tidsålder och generation.

Vi är antingen kausalt medvetna eller på väg att bli det. Tack vare vårt meditationsarbete och vårt flitiga studium börjar vi arbeta i mentalvärlden. Vi bildar ständigt former, laddar dem med energi och sänder ut dem att fylla sin funktion i enlighet med den avsikt vi insett. Ju klarare seendet och djupare insikten, desto mer ändamålsenlig blir den form som bildas.^{4.12.11-13}

Tre faktorer att uppmärksamma vid skapandet av tankeformer

Skaparen av tankeformer uppmärksammar tre faktorer, innan den fysiska formen kommer till synes. Dessa tre är: emotionalmateriens tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen.^{3.2.3}

Processen att skapa tankeformer ingår i det arbete varje aspirant utför i sin dagliga meditation. Om aspiranterna tänkte på att de under varje morgonmeditation övar sig i att bygga och

vitalisera tankeformer, kanske detta arbete blev mer intressant för dem. De flesta aspiranter bekymrar sig över bristerna i sitt meditationsarbete och sin oförmåga att styra tankarna. De kunde övervinna sådant, om de blev djupt upptagna av arbetet med att bygga tankeformer.^{3.2.5}

Emotionalmateriens tillstånd

När tiden är inne att sända ut tankeformen att fullgöra sitt ändamål, ”driver” dess skapare den ifrån sig med den utstötande andningens kraft. Lärjungen misslyckas ofta i sitt arbete, eftersom han inte förstår den både symboliska och fysiska betydelsen av denna utstötande andning i meditationsarbetet. När lärjungen andas rytmiskt, samtidigt som han mediterar ihållande, bestämt riktar uppmärksamheten på den mentala definitionen av tankeformens ändamål och vitaliserar den, avslutar han med denna utstötande andning.

Om lärjungen misslyckas med att göra tankeformen effektiv, så ligger den första orsaken i hans oförmåga att utföra dessa aktiviteter samtidigt och den andra i att han icke beaktat tillstånd hos den emotionalmateria han måste kläda tankeformen i för att den skall fungera i emotionalvärlden och få den begärets drivkraft den måste ha för att fullbordas i fysiska världen.

Om tankeformen ikläder sig ett emotionalhölje, som är uttryck för rent själviskt begär, suges den in i lärjungens emotionalhölje och går förlorad. Goda avsikter och planer som aspiranten smider förverkligas aldrig, därför att de dränks i de emotionala vågor som rädsla, misstänksamhet, hat eller fysiska begär alstrar.

Många lärjungar har nått ett hyfsat mått av självkontroll och personlig oegennyttia. Men deras emotionalhölje uppröres gång på gång av den grupp de arbetar för och i. De blir upprymda av sina framgångar, nedslagna av misslyckanden eller besvikna på medarbetarna. Genom dessa emotionala reaktioner omintetgöres de tankeformer de byggt med sådan flit och hängivenhet. De mister sin skicklighet i handling, därför att de identifierat sig med det önskade resultatet.

Emotionalhöljet aktiveras av det kollektiva tillståndet i emotionalvärlden och måste därför handhas med klokhet i detta avseende.^{3.3.1-5}

Tre egenskaper måste aspiranten övervinna, när han söker tjäna inifrån det mentala: rädsla, förväntan och begär efter fysiska ägodelar. Rädslan måste han ersätta med den frid som är deras förmån som alltid lever i det eviga ljuset – 46-medvetenheten, 46:7 till att börja med. Frågande förväntan måste han ersätta med den stilla och samtidigt aktiva förvisning om slutmålet som kommer av en vision av planen och kontakten med lärjungar och senare med läraren. Begäret efter fysiska ägodelar måste han ersätta med strävan efter ”själens skatter”: visdom, kärlek och förmåga att tjäna. Frid, förvisning och rätt strävan åstadkommer det rätta emotionala tillstånd som tryggar att aspirantens tankeform överlever i emotionalvärlden och kan förverkligas i fysiska världen.^{3.3.7}

Tryggheten för den så skapande

Människor låter sig ofta besegras av sina egna tankeformer. Skapande av tankar genom koncentration och meditation är en potentiellt skadlig sak. Det finns sådana tankeformer, som icke är särskilt belastade med emotionalmateria, icke förmår gå ner i lägre världar och förgiftar människan i det mentala, dels genom att bli så starka i mentalhöljet, bli till fixa ideer, att människan faller offer för det hon skapat; dels genom att mångfaldiga sig så snabbt att människans mentalhölje blir liksom ett tjockt och tätt moln, som varken kausalhöljets ljus eller det högre emotionalas kärleks- och skönhetsupplevelser kan tränga igenom.

Eller förekommer tankegångar, som framkallar giftiga reaktioner i emotionalhöljet. En människa följer gentemot sina medmänniskor en tankegång, som föder hat, misstänksamhet och avund. Ren tanke, rätt motiv och kärleksfull känsla är de rätta botemedlen mot sjukdom, och när längtan efter dessa höjes till konstruktivt tänkande, kan sjukdomarna så småningom besegras. Många känner, men få tänker. Planethierarkin söker inte dem som bara känner och

längtar. Den söker dem som förenar sin känsla med beslutenheten att lära sig använda mentalhöljet och bli skapare och som arbetar konstruktivt för att nå detta mål.

Det är därför alla system för riktig esoterisk träning betonar rätt tänkande, kärleksfull känsla och rent leverne. Endast så kan skaparverket tryggt genomföras, och endast så kan tankeformen förverkligas konstruktivt i fysiska världen.^{3.4.1-3}

Den stadiga kontemplerationen

Meditation innebär att lärjungen använder och mentalt bygger formen, så att den kan fullbordas, anpassas till och infogas i den tankeform den egna lärjungagruppen håller på att bygga. Nu däremot måste han stadigt kontempera det han skapat och lika stadigt ladda det med nödvändig energi, så att det kan fylla sin funktion

Han upphör med att resonera, tänka, formulera och bygga i mentalmaterien. Han bara gjuter sin kausala energi i formen och skickar i väg denna att utföra hans vilja. Så länge han kan stadigt kontempera, kommer det skapade att fullgöra hans avsikt och verka såsom hans redskap.

Så länge han kan hålla uppmärksamheten på den idé, för vilken han skapat tankeformen, och förena dessa två i en enda stadig vision, så länge kommer också tankeformen att tjäna syftet och uttrycka idén. Häri ligger hemligheten med allt framgångsrikt samarbete med planen.^{3.5.1-3}

Vilket slag och vilken typ av energi använder vi?

Om aspiranten studerar vilket slag och vilken typ av kraft han använder, skall det stå klart för honom, om studiet krönes med framgång, vilken källa, vilket slags kollektivväsen den sprungit ur. Kunskap om slaget besvarar frågan om vilken värld kraften kommer ifrån och kunskap om typen vilken stråle den tillhör. Om aspiranten noga iakttar denna sida av sitt arbete, kommer han snart underfund med vilken värld han själv arbetar i, vilka departement han tillhör: kausalhöljets departement och triadhöljets departement. Först kausaljaget kan möjligen konstatera sin tredjetriads departement, det särskilda energislag som kan vara inblandat, det centrum genom vilket denna kraft kan förmedlas till honom.

Aspiranten bör ställa sig frågor som: Vad slags energi använde jag nyss när jag talade? Vad slags kraft förbrukade jag nyss i min kontakt med medmänniskorna? Aspiranten bör fråga sig om den ståndpunkt han mentalt intog och de ord han uttalade vid ett bestämt tillfälle framkallades av en önskan att få åhörarna att lyda hans egen vilja. Att på sådant sätt söka förmå andra att lyda ens egen vilja kan vara rätt eller orätt. När det är rätt, betyder det att han talade driven av andrajagets vilja, att hans ord föll i enlighet med Augoeides' avsikt och ändamål, vägleds av kärlek och därför är uppbyggande, hjälpsamt och helande. Han skall ha en inställning av icke-identifiering och inte hysa någon önskan att fångsla medmänniskans tänkande. Men om han talar driven av egenvilja och begäret att tvinga sina personliga åsikter på andra människor och så kunna lysa i deras närvaro eller tvinga dem att hålla med honom i hans slutsatser, så brukar han ett förfarande som är nedbrytande, härskande, aggressivt, påflugit, våldsamt, ohyfsat och irriterande allt efter hans personlighets tendenser och böjelser. Detta är exempel på rätt och orätt bruk av första strålens kraft.

Om den typ av kraft han brukar tillhör andra strålen, kan han analysera den på liknande sätt. Han finner då att den bygger på gruppens kärlek, tjänande och medkänsla eller på en självisk längtan efter att vara omtyckt, känslsamhet och bundenhet. Om han noga studerar sina egna ord, kommer dessa att visa honom detta. Likaledes, om han använder tredje strålens kraft på förstajagets sätt, är han bedräglig i det han framlägger, svårgripbar och undflyende i sitt sätt att argumentera, använder manipulation i sina relationer med medmänniskorna eller är en beskäftig människa, som lägger sig i andras affärer eller tar ett så fast tag i att styra allt i sitt eget intresse att han offerar allt och alla för detta. Om han däremot är en verklig aspirant eller lärjunge, arbetar han enligt planen och handhar tredje strålens kraft för att förverkliga den andliga verklighetens

kärleksfulla ändamål. Han är då trägen och verksam och hans ord bär sanning och hjälper andra, eftersom de inte beror på identifiering och är sanna.^{10.2.26-28}

Det är nödvändigt att undvika vänsterhandsvägen

Verkligt esoteriskt arbete innefattar: 1) Att nå kontakt med planen. 2) Att ha rätt vilja att samarbeta med planen. 3) Att arbeta med att bygga tankeformer och begränsa tankeformbildarens uppmärksamhet till mentalvärlden. 4) Att rikta tankeformen från mentalvärlden och att begränsa uppmärksamheten till just detta företag i vetskap om att rätt tänkande och rätt inställning leder till rätt handlande och säkert undvikande av vänsterhandsvägen.^{4.12.20}

Hittills har de flesta av världens aspiranter visat resultat av ringa och svagt tänkande men snabb handling. Målet för aspiranterna bör vid denna tid vara snabb, koncentrerad tanke och långsam handling. Denna långsamma handling får emellertid mäktiga resultat: ingen tid eller kraft förloras, ingen tröghet visas i handlingsberedskapen och ingen tendens till tvekan. Denna tanke måste aspiranten hålla i minnet, om han vill akta sig för vänsterhandsvägen.^{4.12.14,15}

Vänsterhandsvägen befattar sig med materieaspekten, och den energi, som formen laddas med, tjänar bara till att vitalisera materien. På vänsterhandsvägen saknas medvetenhetsaspektens makt, såsom andrajaget utövar den. Den form som där bildas består av mental, emotional och fysisk materia, men styres ej av kausal och högre energi. Dess ändamål är i linje med formens utveckling men inte med den högre medvetenhetens uttryck. Därför är vänsterhandsvägen materieutvecklingens väg, inte medvetenhetsutvecklingens väg. Därav aspirantens träning i att uppfatta och ledas av rätt motiv såsom ett förberedande steg inför det verkliga esoteriska arbetet.^{4.12.16-19}

Aspiranter uppåddar emotionalt begär för att deras tankeform och idé skall förverkligas. De spenderar mycket tid på att tillämpa de gängse arbetsmetoderna och på verksamheter i fysiska världen. De tröttnar ut sig genom att identifiera sig med den form de bildat i stället för att förbli icke-identifierade med den och verka endast såsom dess styrande krafter. Lär att arbeta i mentalvärlden! Bygg där er form och minns att om ni fördjupar er i den form ni ansvarar för, kan det hända att den besätter och behärskar er, och då blir formen den styrande faktorn och inte ändamålet med dess existens! När formen styr, uppstår den fara som ligger i att den kan vändas åt fel håll och glida in på vänsterhandsvägen och så öka materiens makt och grepp över vaknande monader.

Allting, som tenderar att öka materiens makt och stärka den redan mäktiga materieenergin, medför en tendens till vänsterhandsvägen och en dragning bort från planen och ändamålet.

Allt arbete som göres och alla former som bildas, som uttrycker till andrajaget hörande ideal och lägger vikten vid medvetenhetsaspekten, hör till den vita magins kategori. De utgör då delar av den livets ström som kallas högerhandsvägen, eftersom den leder mänskligheten från förstajagets världar, 47:4–49:7, till andrajagets världar, 45:4–47:3.^{4.12.21-23}

Byggandet av tankeformer

Under byggandet av en tankeform kommer den tid, då formen skall riktas rätt och skickas ut på rätt väg för att utföra sin skapares vilja och avsikt. Detta sker ganska tidigt i arbetet, och efter riktandet fortsättes arbetet, ty tankeformen är ännu inte färdig för ett självständigt liv.^{5.2.4}

Förhållandet mellan människoriket såsom monadkollektiv och människomonaden motsvarar förhållandet mellan kosmos och solsystemet, båda såsom monadkollektiv. Också i människoriket kommer samma slags sju krafter eller typenergier till uttryck. När människan vaknar till insikt om dessa sju typer och börjar arbeta med dem medvetet, tar hon första steget mot att övervinna dem och styra dem inom sitt verksamhetsområde.

Planethierarkin är symboliskt mänsklighetens hjässcentrum, och hierarkins krafter utgör hjärnkrafterna. I fysiska världen finns en stor grupp av aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar, som söker vara mottagliga för "hjässcentret", somliga medvetet, andra omedvetet. De

har samlats från alla livsområden men är alla kreativa på ett eller annat sätt. De utgör symboliskt mänsklighetens "tallkottkörtel". Liksom hos människan denna vanligen ligger slumrande, så är inom mänskligheten denna grupp av "celler i hjärnan" slumrande men svarar på vibrationerna från hjässcentret – planethierarkin. Några av cellerna är vakna. Må de intensifiera sin strävan och så väcka andra! Mentala eliten i mänskligheten utgör hypofysen. De saknar den kausalmedvetenhet som skulle ha placerat dem symboliskt i tallkottkörteln. Likväl är de lysande, har uttrycksförmåga och undersöker. Hierarkins mål är symboliskt att göra tallkottkörteln så mäktig och därför så tilldragande att "hypofysens celler", de mentala människorna, kan stimuleras och sålunda ett nära samspel åstadkommas. Detta medför att nya celler strömmar till tallkottkörteln, samtidigt som hela kroppen påverkas. Allt detta resulterar i att många monader, som erhållit en sådan stimulans, kommer att strömma uppåt för att intaga deras plats som finner vägen in i det hierarkiska arbetets centrum.

Emotionalvärlden, vari denna omorientering och omkastning av tendenser nu pågår, befinner sig i ett tillstånd av våldsamt oordning och förvirring. Den virvel av motstridiga begär, vari människor befinner sig, är nu kaotisk och så mäktig att hela emotionalmaterien är upprörd. Alla nya manifestationer i alla rikena i alla tidsåldrar måste få en långsam och därför trygg födelse. Om de nya formerna till sist skall nå betydenhet och vinna den kraft de behöver för att kunna leva sin cykel, måste de alla först byggas i högre världar under det att lägre höljen kontrolleras, så att de är stilla och aktiva bara när och såsom den självmedvetna monaden vill, det tillstånd som avses med termen "inrättning", så att byggnadsverket blir starkt och pålitligt och det inre bandet med skaparen (mänsklig eller gudomlig) och den verkliga överensstämmelsen med mönstret blir fasta och oslitliga. Detsamma gäller för ett solsystem, ett naturrike och en tankeform som en människa byggt.^{5.2.10-12}

Detta kommer till uttryck i organiserandet av det yttre livet, i kreativt arbete av något slag, varvid plikten i det yttre fylles noggrant, samtidigt som anpassningarna i det inre sker i hjärtats tystnad.

För lärjungen vidgas arbetet. Hos honom måste det råda insikt om gruppens plan och ändamål, inte bara om hans enskilda andliga problem. Han måste handla i enlighet med målet för hans innevarande cykel och livsperiod, låta sin personliga dharma och sina egna ideer underordnas denna cykels behov och tjänande. Han måste ha förvärvat den kunskap, den styrka och den inrättning från andra- till förstajaget som ger förmågan att bygga välorganiserade former och grupper i fysiska världen och att hålla dem samman. Detta gör han icke genom kraften av sin egen karaktär och utrustning utan därför att denna karaktär och utrustning sätter honom i stånd att verka såsom överförare av de större livsenergierna (43–46) och tjänstgöra såsom en effektiv medarbetare med en plan, varav han kan skåda endast ett brottstycke. Men han arbetar troget på att bygga denna del av den stora planen och finner en dag, när byggnadsverket är fullbordat och han ser helheten, att han byggt rätt enligt planen och efter ritningarna såsom arkitekterna (de äldre bröderna) burit dem i sin tanke, dessa arkitekter som i sin tur står i förbindelse med den enda tillvarons tanke.

Att dessa sanningar tillämpas praktiskt är av yttersta vikt. Ingen människa lever ett så kringskuret liv eller i en sådan obetydlig ställning att hon inte kan börja arbeta ändamålsenligt och bygga tankeformer lagenligt och insiktsfullt. Det finns ingen dag i en människas liv, i synnerhet inte om hon är aspirant eller lärjunge, då hon inte kan arbeta i mentalmateria, styra hur hon använder tanken, iakttaga hur hennes tankeprocesser påverkar dem hon kommer i kontakt med och så handskas med sin tankemateria att hon blir till allt större gagn.^{5.2.26-28}

Skapararbetet

Skapararbetet är antingen medvetet eller omedvetet. I det omedvetna byggande av tankeformer, som genomsnittsmänniskan sysslar med, erhålls sällan de önskade fysiska resultaten. Så länge människan drivs av själviskhet och hat, är detta förhållande av godo. Det är lyckligt

för mänskligheten att ännu så länge endast ett fåtal arbetar i mentalmaterien. De allra flesta arbetar i emotionalmaterien, och de former de bildar därunder är flytande och föränderliga och får makt bara genom förmågan av ihärdighet. Dessa genomsnittsmänniskans begärformer vållar inte den skada de annars skulle göra, eftersom de saknar den målinriktning mentalmaterialets energi får, när den styres av ett koncentrerat intellekt. Men så snart den mentala faktorn kommer in och härskar, blir människan antingen farlig eller nyttig och inte bara för sig själv utan även för sin omgivning. Om hon blir nyttig, kan hon med sina tankeformer göra en insats för medvetenhetsutvecklingen. Med rätt inspiration, nämligen från Augoeides, kan människan bli en verklig esoteriker och åstadkomma former i fysiska världen, vilka är i samklang med planen för medvetenhetsutvecklingen.^{8.2.2}

Tankeformen – denna avsikt, som klätt sig i en mental, emotional och eterisk form – äger styrka i fysiska världen bara så länge som den: förblir medvetet i skaparens tanke; i esoterisk mening ”håller avståndet” till skaparen (många tankeformer blir till intet, då de är ”för nära” sin skapare); kan riktas åt önskat håll och enligt minsta motståndets lag kan finna sin egen plats och därmed fylla den funktion och det ändamål för vilket den skapades.^{8.2.22}

Aspiranten, som tröttnat på de egna ändamålslösa och oviktiga tankarnas eviga rundgång, söker ösa ur det rikhaltiga förråd av ideer som finns i ”regnmolnet av vetbara ting”, som Patanjali talar om och som kausaljaget är medvetet varse. Han söker arbeta så att han kan främja manifestationen av skaparens ideer. För att göra detta måste han först uppfylla vissa krav, i korthet följande:

- 1) Veta meditationens verkliga mening.
- 2) Kunna lätt inrätta mentalhöljet och hjärnan med kausalhöljet.
- 3) Kontemplera eller vara medveten i det kausala. Det blir då möjligt för kausalhöljet att verka förmedlande mellan kausalideernas värld och mentalvärlden. Deltagande i kausala skapelseprocessen visar sig därmed vara ändamålet med allt verkligt meditationsarbete.
- 4) Registrera den idé kausalmedvetenheten tagit emot och uppfatta vad slags form den bör antaga.
- 5) Renodla idén till det väsentliga, så att all meningslös inbillning och det lägre mentalas formuleringar skalas av. Aspiranten rustar sig därmed för att lätt övergå till handling och genom stadga i kontemplerationen riktigt mottaga visionen av den tilltänkta formens inre struktur eller grundstomme.
- 6) När det kausala registrerar denna struktur i mentalhöljet, registrerar det mentala den lika medvetet, i den mån det mentala hålls stadigt i ljuset (47:5 inrättat med 47:3 eller 47:4 med 47:2. Med ”ljuset” menas kausalmedvetenheten). Denna process är inte uppställandet av formeln, utan är den sekundära process som kan liknas vid formelns omsättande i en konstruktionsritning. Allt efter formelns styrka, enkelhet och klarhet i en enkel tydligt tecknad struktur blir den slutliga konstruktionen och den därpå följande formen, vilken inom sin periferi kommer att innesluta de i konstruktionen använda väsendena. Icke aspiranten utan först den på prov antagne lärjungen kan uppfylla dessa krav.^{8.2.24-30}

Aspiranter, ledare av grupper och tänkare överallt på klotet kan användas för detta arbete, förutsatt att de har ett öppet och samlat intellekt. Allt efter måttet av hur enkelt de nalkas sanningen, hur klart de tänker, hur deras grupp påverkar och hur inklusiv den är i sin medvetenhet och hur förmögna de själva är till lång, ihållande strävan, kommer den fysiska form de bildar att överensstämma med idén och den högre verklighet de söker uppfatta.

Den genomsnittliga läsaren av dessa anvisningar har ingenting med formlerna att göra. De som uppfattar och förstår dessa är de Stora som vet, som står bakom evolutionsprocessen och svarar för dess ändamålsenliga verksamhet. Planethierarkin skrider stadigt framåt med detta arbete men är enligt Lagen beroende av dem i fysiska världen som skall frambringa de yttre formerna. Om dessa arbetare i det fysiska inte rätt uppfattar inspirationerna eller begår miss-tag, blir det försening eller fel i byggandet och därmed tid- och kraftförlust. Om de tappar

intresset och slutar arbeta eller är mest intresserade av sina egna saker och personligheter, måste planen vänta och energi, som kunde ha satts in till lösandet av mänskliga problem och mänsklighetens vägledning, få ett annat utlopp. Det finns aldrig något stillastående i skapelseprocessen. Energi, som flödar ut i livsenhetens pulserande, i dess aldrig upphörande och aldrig vilande cykliska aktivitet, måste brukas någonstans och finna utlopp någonvart, och ofta blir det – när människan sviker sin plikt – med katastrofala resultat. Naturkatastrofer såsom översvämningar och den stadigt ökande insektsplågan har samband med inflödet av energi, som inte brukas, inte ens uppfattas, men som kan ges rätt riktning med rätt avsikt och för planens främjande, om aspiranterna och lärjungarna i världen axlar sitt gruppansvar, bortser från förstajaget och förverkligar rätt. När människorna allmänt står i förbindelse med planens väktare och deras intellekt och hjärnor är upplysta av essentialmedvetenhetens och kausalmedvetenhetens ljus, när de kan träna sig till att intelligent uppfatta de impulser som cykliskt utsänds från världarna 43–46, då kommer formen (47:4–49:7) att stadigt anpassa sig till livet (43–47:3) och förhållandena i världen att snabbt förbättras. När de mer framskridna människorna förmår uppfatta formlerna i det skick som planethierarkin översätter och överför dem, kommer verkan att först bli att rätta relationer upprättas mellan de fyra lägre naturrikerna och rätta relationer mellan individer och grupper i mänskligheten. Relationerna mellan de fyra lägre naturrikerna är nu dåliga, eftersom mekaniska 47-, 48- och 49-energier är främsta styrande faktorerna. I människoriket yttrar sig dessa energier i själviskhet, i djurriket i grymhet och i växtriket i sjukdom. Sjukdomarna har sin rot främst i felaktigt riktande av kraft i växtriket. Detta påverkar djur- och mineralrikerna och därefter människoriket. Detta kan ännu inte påvisas av mänskliga vetenskapen, men när man en gång förstått detta förhållande, kommer forskarna att rikta uppmärksamheten på växtriket för att i detta finna svaret på frågan hur sjukdomarna skall utrotas.^{8.2.40,41}

För vitmagiskt arbete med tankeformer finns bestämda regler, som dels tryggar att formen skapas rätt, dels skyddar skaparen själv, vitmagikern, för icke ändamålsenlig, alltför nära förbindelse med de icke självmedvetna väsen som bygger formen. För det sistnämnda ändamålet framsägs ett ”mystiskt yttrande”. Dessa regler verkar endast i den mån ”arbetaren med Lagen” är kausalt självmedveten och i kontakt med Augoeides. Det är väsentligt att Augoeides verkar genom honom i full dagsmedvetenhet. Det är Augoeides, som uttalar orden, framsäger det mystiska yttrandet, men det är den kausalt medvetna människan som styr sitt förstajag. Denna styrning är möjlig först när hjärnan och det mentala är inrätade med det kausala. Återigen är det nödvändigt minnas att denna regel, som beskriver skapelseverket, gäller för alla slags skapelseprocesser, både dem i makrokosmos och dem i mikrokosmos, både solhärskarens bildande av solsystemet och människans försök att bemästra det magiska arbetets teknik och därmed bilda former i sin egen lilla sfär. Alla måste de utröna regelns verkliga innebörd, ty också ett kosmiskt väsen arbetar enligt sitt varas lag, och denna lag visar sig för oss såsom naturlagarna.

Varje formbyggare är först och främst en som styr mindre väsen och bestämmer dessas öden. Denna idé klagör den fria viljan och lagen om orsak och verkan. Ytterst ligger dock orsakerna i det förra solsystemet och i ännu äldre och större klot. För oss kan det inte finnas någon ren orsak, utan endast mera betydande verkningar. En ren orsak är för normalmänniskan lika obegriplig som essentialmedvetenheten, 46. Vårt nuvarande solsystem är ett verkningarnas system, som i sin tur framkallar orsaker. Först i människoriket och först hos de människor, som medvetet använder tankekraft, alstras något slags orsaker. Alla verkliga, rena orsaker är igångsatta av något slags medvetet verkande och klart tänkande intellekt och förutsätter därför en tänkare. Detta är en grundsanning i all esoterik. Vårt solsystem är en tankeform och äger en verklig tillvaro bara så länge som tanken fortsättes. Allt som finns utgör del av den idéström som utgår från kosmiska kollektivväsen. Alla sådana tankar som är orsaker ingår i strömmen av kosmiska ideer. De flesta människor tänker inte och igångsätter därmed inte heller sådana orsaker, som i

sinom tid måste göra sin verkan.

Är det då inte så att den tendens, en individ visar i ett liv eller i en serie liv, nödvändigtvis anger hans framtid och att de orsaker, som igångsatts i ett liv, blir till verkningar i ett senare liv? Så länge människans inkarnationer är övervägande emotionalt och fysiskt inriktade, är det inte individen själv, som bestämmer sina inkarnationer, utan dessa bestäms för honom genom den grupp han tillhör och som ett resultat av gruppmedlemmarnas växelverkan. Detta gäller alltid för alla människor på vissa utvecklingsstadier, där de drivs av massans uppfattningar, som bildats utan reflektion genom tradition och allmän opinion, och där de oförstått uppslukas av själviska intressen och inte själva "tar tag" i saker och ting utan drivs framåt av omständigheterna. Det är ett slags icke avsiktlig utan mekanisk gruppaktivitet (styrdd av fysiska och emotionala formers vibrationer), som frambringar de egenskaper och tendenser som orsakar situationen och de beledsagande omständigheterna. I dessa betingelser skall förklaringen till släktets och nationernas skörd sökas. I dylika grupper är de vanliga emotionala och fysiskt aktiva människorna försjunkna, och de måste taga sig ur denna försjunknenhet genom att upptäcka mentalmedvetenheten och använda den. Instinkten måste ersättas med intellektet. Under många serier av inkarnationer har grupper av monader inkarnerat genom materiformers attraktion. På de tidiga utvecklingsstadierna är det materiens attraktion, som drar monaderna ner i inkarnation, på de senare utvecklingsstadierna blir först medvetenhetsaspekten och sedan viljeaspekten den härskande faktorn.

Först i slutet av vistelsen i människoriket förvärvar monaderna självmedvetenhet och börjar fungera med någon grad av kausalmedvetenhet. Dessförinnan, på högre mentalstadiet, måste de ha förvärvat förmågan av klart och självständigt tänkande såsom grund för nödvändig självbestämmdhet. Det är på dessa två högre stadier, som människorna finner sina kausalgrupper. Då återinträder de i en grupp tillvaro, men nu i full medvetenhet och med full kontroll. De monader som kausaliserat tillsammans, har också många gånger inkarnerat tillsammans i olika mänskliga relationer, och avsikten är att de också skall essentialisera (övergå till femte naturriket) tillsammans.

Varje form byggs i en process, som börjar med att en skapare sänder ut en igångsättande livsgnista, varefter processen fortsätter i flera stadier, på vilka växandets lag verkar. Denna lag ingår i attraktionens lag, som är en livslag, avser medvetenheten. Denna lag samverkar med orsakslagen (lagen för orsak och verkan), som är en naturlag, gällande materien. Orsak, attraktion eller begär, växande, verkan – dessa fyra faktorer styr byggandet av varje tankeform. När denna är ett fullbordat väsen, är den en verkan, byggd genom växande av en organiserad orsaks kraft.^{8.2.43-47}

Först när människan såsom kausaljag börjar uppfatta 45-viljan och taga ledning av denna för att kontrollera sina höljen och därmed inriktar sig på målet såsom detta steg för steg framträder för henne, börjar hon rätt förstå planetregeringens plan så långt som människor alls kan fatta denna.^{8.2.49}

Den människa, som skall skapa i mentalmaterien, måste lära sig att: 1) bygga ändamåls-enligt; 2) med rätt tal ge den tankeform hon byggt rätt drivkraft och sålunda låta formen förmedla den avsedda idén; 3) sända ut tankeformen rätt inriktad på målet, så att den når detta och därmed fyller sitt ändamål; 4) vid det magiska arbetets slut göra ett yttrande som räddar henne undan hennes skapelse, tankeformen, ett yttrande som frigör både henne från hennes skapelse och denna skapelse från hennes kontroll.^{8.2.50,72}

Allteftersom aspiranten skrider framåt på vägen, blir det mer uppenbart för honom att det är nödvändigt att tänka klart och att utmönstra destruktiva tankar och negativa känslor. När människans mentala förmåga ökar och hon i motsvarande mån avskiljer sitt tänkande från mass-tänkandet, bygger hon ofrånkomligen mentalmateria till mentalformer – klara, exakt utmejslade tankeformer, till skillnad från massans konturlösa och emotionalt grumliga. Ju starkare människan blir i sin mentalmedvetenhet, desto större blir också hennes förmåga att

antingen skada eller hjälpa och desto viktigare blir det därför att hon lär sig att bygga rätt och ge rätt drivkraft åt det hon bygger.^{8.2.51}

Arbetaren i mentalmaterien bygger sin tankeform och ”stänger in väsendena”, som uttrycker och gensvarar på hans idé inom en begränsande sfär. Denna består så länge som hans mentala uppmärksamhet och alltså livgivande energi riktas på den.^{8.2.77}

Aspiranten måste frigöra sig från de tankeformer han dagligen byggt under sitt mentala liv. Också den inkarnerade individen måste frigöra sig ifrån de identifieringar med formen som under tidernas lopp har vuxit och stärkts, en frigörelse som sker genom den process som kallas döden.^{8.2.81}

Ordets och ljudets makt

Människor inser sällan ordets makt. Ljudet, talet eller ordens bruk är ett av de viktigaste redskap människan använder för att forma sig själv och sin omgivning. Tanken, talet och fysiska handlingen är de tre som gör människan till vad hon är och ställer henne där hon står.^{2.5.53,54}

Allt tal har till ändamål att klä tankar i fysisk form och därmed göra dem tillgängliga för andra. Talet manifesterar en tanke, ger det dolda ett hörbart uttryck. Rätt tal kan bilda en form som verkar gott, liksom orätt tal kan bilda en form som verkar ont. Utan att inse detta talar människorna oupphörligt och ansvarslöst, dag efter dag, använder ord och omger sig däri-genom med formvärldar de själva skapat. Det är därför väsentligt att tänka, innan man talar. Detta innebär att man ofta kan avstå från att tala och att man, när man väl talar, verkligen uttrycker en riktig tanke. Då kan ordet också bli en bärare av harmoni och en kraft för enhetens förverkligande. Orätt tal splittrar, medan rätt tal förenar, liksom talet eller ordet såsom symbol för gudomen också är en symbol för enheten.

Allteftersom människor utvecklar sin medvetenhet, kommer de att i ökande mån odla rätt och riktigt tal, tänka mera innan de yttrar sig, ”genom meditation rätta de misstag som gjorts med felaktigt tal”, och allt klarare inse betydelsen av rätt tal, rätta ljudformer.^{2.5.55,56}

Ljudet är riktigt mäktigt först när lärjungen lärt sig att underordna de ringare ljuden. Först när de ljud, han normalt sänder ut i människans tre världar (47:4–49:7), minskas både i volym och aktivitet liksom i kvantitet, blir det möjligt för honom att höra det större ljudet – taga emot intryck från det egna kausalhöljet, liksom från Augoeides och läraren i planethierarkin – och fullgöra dess ändamål. Först när mängden talade ord minskas och tigandets konst övas, kan ordet göra sin makt gällande i fysiska världen.^{2.5.52}

Den tankeform ljudet bildar är avsedd att vara en källa till uppenbarelse. Den måste uppenbara sanningen, en sida av verkligheten, för den som iakttar formen. Därför har tankeformen i sitt förnämsta bruk också den förmågan att den sprider ljus i mörkret, skänker kunskap till dem som behöver denna.

Aspirantens huvudsakliga arbete består i att ge tänkande människor kunskap. För att göra detta måste han arbeta esoteriskt med tankeformer, som uppenbarar sanningen.

Han gör då sin tankeform levande genom kraften av sin tillit, kausala förståelse och livskraft. Hans budskap höres, därför att det uttalas. Det bär med sig ljus, därför att det förmedlar sanning och uppenbarar verklighet. Det vibrerar av sin upphovsmans livskraft och består så länge som hans tanke, ljud (ordform) och intelligens ger det liv. Motsvarande lagar gäller för alla slags former, budskap, organisationer osv., som är uttryck för en mänsklig eller övermänsklig skapares tanke.

Det är värdefullt att studerande vidgar tanken och begrundar hur dessa tre faktorer – ljudet, ljuset och vibrationen – förhåller sig till tankeformer i alla skalor: ett solsystem, en atomvärld, ett naturrike, en ras, en nation, ett mänskligt kausalhölje. De kan begrunda de olika kategorierna av formbildare: solhärskare, planethärskare, augoeider, människor och andra.^{2.5.59-62}

Genom formen eller höljet och dess sinnen blir den inneboende monaden först varse vibra-

tionerna hos alla slags former i den miljö, där den själv fungerar. Denna varseblivning av omgivningen förvärvar monaden i de tre lägsta naturrikerna. Senare, i människoriket, blir monaden allt mer varse sina egna vibrationer och kan därigenom bli självmedveten.^{2.5.65}

Den heliga stavelsen AUM

Skaparen i mentalmateria yttrar de ord som sätter tankeformen i stånd att utföra sitt arbete, fylla den uppgift för vilken den byggts. Det enda, som hittills publicerats rörande de ord som används i skapelsearbetet, är det sjufaldiga heliga ordet AUM. När den kausalt medvetna individen rätt använder detta i mentalvärlden, vitaliserar det varje tankeform och sänder ut den på ett framgångsrikt uppdrag.^{8.2.77}

När den heliga stavelsen AUM ljudas med avsiktlig tanke, stör, lösgör den eter-, emotional- och mentalhöljernas grövre materia. När den ljudas med intensiv strävan efter andrajagets medvetenhet, drar den till sig högre slags materia att ersätta den förkastade. Man skall sträva efter att ha båda dessa verkningar i åtanke, när man i meditationen använder detta ord. Detta bruk av AUM medför att inkarnationshöljerna renas och förfinas och därmed blir bättre redskap.

Det bruk, lärjungen gör av den heliga stavelsen AUM, tjänar också till att utvisa för planet-hierarkins medlemmar i enhetens världar (43–46) och i fysiska världen att han är beredd att sättas in i arbete och användas aktivt där så behövs. Aspiranters vetskap om detta kan tjäna dem såsom en sporre till att låta livet i det yttre motsvara den högre medvetenhetens motiv.

Den heliga stavelsen AUM används också i hierarkins magiska arbete. Tankeformer bildas för att vara bärare av ideer och skickas att kontakta det mentala hos lärjungar, som i en grupp under ett 45-jags ledning ansvarar för att arbetet med planen fortskrider.^{2.5.45-47}

Idéns fysikaliserings

Förmågor åstadkommer fysikaliserings. Dessa tre ord sammanfattar hela skapelseprocessen såväl i det stora, i solsystemet, som i det lilla, i människan och i varje människa. Dessa förmågor aktiveras genom tankens kraft. När mänsklighetens lärare skolar sina lärjungar till skapare och när de lär dem att styra det egna ödet, börjar de med lärjungarnas intellekt. De framhäver det som skall styra förmågorna. De ägnar sig åt det som frambringar den fysiska formen, vilken är bärare av deras kvalitet, vitaliseras av dem och fullföljer planetregeringens avsikt.

Tänkaren är alltså den väsentliga faktorn. Alla dessa faktorer har ett och samma mål, och det är att frambringa tänkare. En verklig tänkare är en begynnande skapare och – först omedvetet men senare medvetet – en som utövar makt för att fysikaliserar tankeformer. Dessa former är antingen i enlighet med planetregeringens avsikt och plan och främjar därför medvetenhetsutvecklingen eller drivna av personlig, självisk avsikt, tillhör därför de bakåtsträvande krafterna och är av svartmagisk natur.

Fyra faktorer framträder: 1) tänkaren, 2) förmågan, 3) denna förmågas kvalitet och 4) fysikaliserings.^{9.5.24-26}

Varje fysikaliserad idé äger således en form, som livas av begäret och skapats av det mentalas kraft. Det mentala har dessförinnan tagit emot den arketypiska idén, såsom kausalmedvetenheten uppfattat och sett den. Kausalmedvetenheten har i sin tur mottagit formeln såsom denna framställts för den i idévärlden.

Följande tre faktorer styr idéns framträdande ur kausalvärlden i fysiska världen:

1. Energierna från världarna 29–35. Det är på denna sjuvärld som vår planets högsta intelligenser riktar sin uppmärksamhet.

2. Intuitionsmedvetenheten (45:1–47:3). Det är i denna medvetenhet, som 45-jagen arbetar lika lätt som den normala människan i fysiska världen. Deras medvetenhet är i ständig kontakt med de kosmiska mentaljag (32–35), som är formlernas väktare. De utgår från de allmänna ”ritningarna”, lägger in detaljerna, söker rätt på dem som är lämpade att leda arbetet och

samlar den personalstyrka som behövs. Bland sina lärjungar väljer de den som är mest lämpad att vara brännpunkt för upplysningen i fysiska världen eller den grupp som är bäst ägnad att genomföra den del av planen som skall manifesteras. De arbetar med dessa så utvalda, inpräglar i deras intellekt trefalden idé-kvalitet-form, tills detaljerna börjar framträda och arbetet med manifestationen i det fysiska kan fortskrida.

3. Mentalmedvetenheten. Det är i mentalvärlden, som mycket av detta arbete nödvändigtvis utföres, och detta är ett tillräckligt skäl för att aspiranten skall utveckla och utbilda intellektet. ”Regnmolnet av vetbara ting” låter sina droppar falla först i mentalvärlden, och nederbörden fortsätter, när lärjungar och aspiranter tar emot den. Dessa söker i sin tur inpräglade ideer hos ringare arbetare och aspiranter och så vägleda dessa, som genom sin skörd eller sitt fria val förts inom deras inflytelsekrets. Så blir det många tänkare som fångar ”idén”, och därmed har formelsidan av det stora arbetet verkat vad den kunnat.^{8.2.32-36}

Tankeformernas manifestation i det grovfysiska

Sedan magikern klätt sin tankeform i ett emotional- eller begärshölje och avsiktligt vitaliserat den med sin eterenergi, söker han ge den grovfysisk existens, sända ut den att fullgöra hans ändamål och avsikt i grovfysiska världen. Avgörandets ögonblick i allt skapelsearbete infaller alltid i detta skede. Detta är det skede, då den vibrerande eteriska formen skall draga till sig det material som skall organisera den i grovfysiska världen. Magikern når en punkt, där skarp urskillning är av nöden och han måste gå varsamt fram. Mången plan blir om intet, därför att dess skapare eller det intellekt som är dess upphov inte förstår detta avgörande skede. Farorna är två: 1) Formen förstöres genom insats av för mycken energi och uttryck av för våldsam avsikt. 2) Formen dör av brist på livskraft och därför att magikerns riktade uppmärksamhet inte är tillräckligt stark och inte varar tillräckligt länge för att formen skall fysikaliseras. Den esoteriska lag, som lyder ”energi följer tanken”, har alltid sin giltighet.^{10.2.6}

Tankens lagar är skapelsens lagar, och hela det skapande arbetet utföres i etermaterien. Sol-systemets skapare, ett kollektivväsen med åtminstone 42-världsmedvetenhet, begränsar sin uppmärksamhet till det arbete de utför i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46). De tre lägre världarna (47–49) har karaktären av utformning i grövre materia, utgör den kosmiska grovfysiska världen. Den har bildats genom påverkan eller attraktion av den kosmiska eterisk-fysiska materien i dess fyra slag. Dessa aktiveras i sin tur av ideer från kosmiska kollektivväsen. Liknande förfar människan, så snart hon blir en tänkare och kan utforma sin tanke, begära dess manifestation och ”genom igenkännande” energisera de fyra etrarna, blir grovfysisk manifestation ofrånkomlig. Med sin eterenergi, präglad av högre eller lägre begär och vitaliserad av sin tankes makt, attraherar hon just så mycket av påverkbar materia i det omgivande rummet som hon behöver för att ge kropp åt den form hon tänkt.^{9.6.2}

Ordet ”igenkännande” är ett av de viktigaste orden i esoterikens språk, och den rätta förståelsen av detta ords innebörd ger nyckeln till varats mysterium. Ordets innebörd sammanhänger med skördebetingad verksamhet. Det är svårt att med enkla ord belysa detta.^{9.6.4}

Igenkännanden styr Augoeides’ aktivitet, när han förbereder människans inkarnation och manifestation i fysiska världen. Han har att igenkänna sådan materia av förstajagets tre världar som genom människomonadens tidigare förbindelse redan präglats av dess vibration. Han har att igenkänna den grupp monader hans skyddsling tidigare haft förbindelse med och nu måste åter arbeta med. Slutligen har han att genom den korta inkarnationen hålla avsikten stadig och se till att detta liv medför avsiktens uttryck och fullbordan.

Också det arbete människan utför, när hon strävar att bli en skapande tänkare, följer motsvarande principer. Hennes skapande arbete krönes med framgång, om hon kan igenkänna sin mentala tendens, såsom denna framträder genom hennes nuvarande intressen, ty dessa har sina rötter i det förflutna. Det krönes med framgång, om hon kan igenkänna vibrationerna från den grupp monader, med vars tanke hennes eget skapelseverk måste överensstämma, ty hon

kan inte arbeta ensam. Hon måste igenkänna den avsikt enligt vilken hon ansett det ändamålsenligt att bygga en tankeform och måste hålla denna avsikt stadig och oförsämrade genom hela genomförandet. Detta kallas riktad uppmärksamhet, och detta skapelseverk är ett av meditationsprocessens ännu så länge obeaktade mål. Hittills har huvudvikten lagts vid erhållandet av en koncentrerad uppmärksamhet och, sedan denna nåtts, förvärvet av kausalmedvetenheten. Men i framtiden kommer en teknik för skapande att tagas i bruk. När aspiranten förenat kausalhöljets, mentalhöljets och hjärnans medvetenhet och förvärvat en viss skicklighet i detta förenande, kommer ytterligare anvisningar för denna skapande konst att lämnas. Om meditation handlar den första lektion som ges, när människor förvärvat förmågan att fungera i mentalmedvetenheten.

Den från Augoeides erhållna idén når fysisk konkretion i en process som pågår under många inkarnationer av människomonaden. Varje liv ger människomonaden tillfälle att ytterligare klarlägga den ursprungliga avsikten, och tiden är tankens längd. Samma väsentliga sanning ligger till grund för skapelsen av alla former i fysiska världen, antingen det är en tankeform som driver en människa till själviskt förvärv eller en tankeform som funnit uttryck i en grupp eller organisation som drivs av en osjälvisk avsikt och utgör en lärjunges sätt att hjälpa mänskligheten. Den ligger till grund för grupparbetet, varvid gruppen betraktas såsom ett väsen. Om en grupp förmår uppskatta kraften i detta faktum och "igenkänna" det tillfälle som erbjuds den, kan den med sin tillspetsade målmedvetenhet och koncentrerade uppmärksamhet göra underverk i att rädda världen. Detta är en maning till alla som läser dessa ord att ännu en gång viga sig åt arbetet och igenkänna det erbjudna tillfället till en förenad ansträngning till världens gagn.

De nödvändiga förutsättningarna för manifestationen av individens eller gruppens andliga mål kan anges med tre ord: förmåga, icke-identifiering och icke-kritik av personer.

Ofta brukas enkla ord, som genom sitt vardagliga bruk blivit så nötta att deras verkliga innebörd och esoteriska betydelse gått förlorade.

Närmast följer några kommentarer till var och en av dessa men endast vad avser deras tillämpning på det skapande arbetet i den vita magin.

För sitt uttryck beror förmågan av två faktorer: tillspetsad målmedvetenhet och frånvaro av hinder.^{9.6.9-15}

Vitmagiska arbetare måste så mycket de förmår avhålla sig från att identifiera sig med det de skapat eller har sökt skapa. Hemligheten för alla aspiranter består i att odla åskådarens och tigande iakttagarens inställning, och här framhålls ordet "tigande". Mycket av verkligt magiskt arbete går om intet, emedan den som arbetar och bygger i materien icke kan tiga. Genom att tala för tidigt och för mycket dödar han det han sökte skapa, blir hans tankebarn dödfött.^{9.6.20}

Det vitmagiska arbetet och fullgörandet av planethierarkins avsikt möter i personkritiken allvarliga hinder i relationerna mellan dess arbetare och lärjungar. I det tillfälle som för närvarande bjuds råder ett tryck som inte ger tid och kraft till kritik mellan arbetarna. Om de kritiserar varandra, hindrar de varandra och hindrar de arbetet.^{9.6.22}